

Quicksan Ecologie Gooyerdijk 102 Doorn

In het kader van de Wnb
soortenbescherming en gebiedsbescherming

Opdrachtgever: G. van den Bos Loon- en Grondverzetbedrijf

Lievens Milieu B.V.

Documentnummer
SOB013116.QS.01

KvK
30152124

Telefoon
088-9102000

Versie
1

Postadres
Ringwade 41
3439 LM Nieuwegein

Internet
Lievens.com

Datum
19-05-2020

Colofon

Rapporthistorie

11-05-2020

Concept v1

19-05-2020

Definitief v2

Contactgegevens

[Redacted contact information]

Foto's in dit rapport zijn, tenzij anders aangegeven, gemaakt door Lieveense | WSP

Autorisatie

Documentnummer	Versie	Status
SOB013116.QS.01	2	Definitief

Opgesteld door	Functie	Datum	Paraaf
[Redacted]	Adviseur Ecologie	18-05-2020	

Geverifieerd door	Functie	Datum	Paraaf
[Redacted]	Senior Adviseur Ecologie	19-05-2020	

Akkoord projectleider	Functie	Datum	Paraaf
[Redacted]	Senior Adviseur Ecologie	19-05-2020	

Inhoudsopgave

1	Inleiding	4
2	Wettelijk kader	6
3	Plangebied	8
3.1	Huidige situatie	8
3.2	Planontwikkeling	8
4	Onderzoekopzet	10
4.1	Beschikbare gegevens en veldbezoek	10
4.2	Effectenbeoordeling	10
5	Toetsing Wnb: soortenbescherming	11
5.1	Planten	11
5.2	Grondgebonden zoogdieren	11
5.3	Vleermuizen	13
5.4	Amfibieën	14
5.5	Reptielen	15
5.6	Vissen	16
5.7	Ongewervelden	16
5.8	Vogels	17
6	Toetsing gebiedsbescherming	20
6.1	Toetsing Wnb: Gebiedsbescherming	20
6.2	Toetsing provinciaal natuurbeleid: Natuurnetwerk Nederland	21
7	Conclusie	22
8	Advies en vervolgtraject	24
8.1	Advies	24
8.2	Vervolgtraject	26
8.3	Geldigheid onderzoeksgegevens	27
	Literatuur	28
	Overzicht bijlagen	29
	Bijlage 1	30
	- Wetgeving en beleid	
	Bijlage 2	35
	- Kaart regionale ligging	

1 Inleiding

In opdracht van G. van den Bos Loon- en Grondverzetbedrijf heeft Lieveense | WSP een quickscan ecologie uitgevoerd voor het plangebied aan de Gooyerdijk 102 te Doorn (provincie Utrecht). Aanleiding voor deze quickscan is de geplande herontwikkeling van de onderzoekslocatie ten behoeve van uitbreiding van het huidige bouwvlak met opslagdepot voor grond en bouwstoffen en het bouwen van een nieuwe machine berging. De quickscan vormt de eerste fase in het kader van toetsing van plannen in de buitenruimte aan de Wet natuurbescherming (hierna Wnb; bijlage 1) met betrekking tot soortbescherming en gebiedsbescherming (inclusief Natuurnetwerk Nederland, hierna NNN en Natura 2000). De voorliggende quickscan leent zich niet direct voor een eventueel noodzakelijke ontheffingsaanvraag voor de geplande planontwikkeling.

Het doel van de quickscan is, om op basis van een literatuuronderzoek en een veldonderzoek, een inschatting te maken of:

- Beschermde planten- en diersoorten in het plangebied of directe omgeving van het plangebied kunnen voorkomen;
- De planontwikkeling mogelijk effect(en) heeft (hebben) op (potentieel) aanwezige beschermde planten- en diersoorten of functies voor deze soorten; en daarmee mogelijk strijdig is (zijn) met de soortenbescherming conform de Wnb;
- Algemene soorten in het plangebied te verwachten zijn waar op basis van de zorgplicht (artikel 1.11 van de Wnb) rekening mee gehouden moet worden;
- Een noodzaak aanwezig is voor het uitvoeren van een nader onderzoek naar de in potentie voorkomende beschermde planten- en diersoorten, door een gerichte veldinventarisatie volgens de geldende protocollen;
- De planontwikkeling plaatsvindt in of nabij een beschermd natuurgebied (Natura 2000-gebied) of het NNN / Weidevogelkerengebied en of daarbij sprake is van de noodzaak voor nadere toetsing (Voortoets) en vergunning in het kader van gebiedsbescherming conform de Wnb inclusief externe werking en/of het provinciale beleid omtrent het NNN.

Zowel bij mogelijke effecten als bij onvoldoende gegevens over de mogelijke aanwezige beschermde soorten of gebieden, volgt doorgaans het advies voor het uitvoeren van een nader onderzoek en/of toetsing. Op basis daarvan kan een vergunning en/of ontheffing bij het bevoegd gezag aangevraagd worden. Als in het plangebied geen beschermde soorten of functies (onder andere verblijfplaatsen) aanwezig zijn, en het plangebied geen functie heeft voor deze soorten is het aanvragen van een ontheffing en het nemen van soortgerichte maatregelen niet noodzakelijk. Bij het voorkomen van alle (algemene én strikt beschermde) soorten geldt in alle gevallen de zorgplicht (artikel 1.11 van de Wnb).

Lieveense Milieu B.V. is door Normec Certification gecertificeerd voor de ISO 9001- en de 14001-normen en heeft een eigen kwaliteitssysteem. De medewerkers van Lieveense Milieu B.V. voor de uitvoer van flora- en faunaonderzoeken zijn allen VCA gecertificeerd.

Lievense is actief lid van het Netwerk Groene Bureaus (NGB). Dit betekent dat medewerkers van Lievense Milieu B.V. zich conformeren aan gedragscodes uitgevaardigd door het NGB. Rapporten voldoen aan de richtlijnen en standaarden die zijn opgesteld door het NGB.

Lievense Milieu B.V. is niet aansprakelijk voor (vervolg)schade welke kan voorkomen op basis van de inhoud en resultaten van deze quickscan. Dit rapport is opgesteld op verzoek van G. van den Bos Loon- en Grondverzetbedrijf en is haar eigendom.

2 Wettelijk kader

De Wet natuurbescherming (Wnb) voorziet in de bescherming van Europese Natura 2000-gebieden, nationale natuurgebieden (Natuurnetwerk Nederland; het NNN), planten- en diersoorten (bijlage 1). De basis wordt gevormd door de zorgplicht (artikel 1.11), waarin gesteld wordt dat iedereen voldoende zorg in acht moet nemen voor Natura 2000-gebieden, bijzondere nationale natuurgebieden en voor alle in het wild levende dieren en planten en hun directe leefomgeving.

In geval van overtreding van verboden zoals het opzettelijk doden van beschermde individuen, vernielen jaarrond beschermde nesten, eieren of andere beschermde leefgebieden bestaat er voor het bevoegd gezag een beginselplicht tot handhaving. Dat kan leiden tot bestuursrechtelijke maatregelen in de vorm van een last onder bestuursdwang, een last onder dwangsom of een BSBm (Bestuurlijke strafbeschikking milieu). Overtreding van deze verboden is bovendien een economisch delict en kan leiden tot strafrechtelijke vervolging.

2.1 Soortenbescherming

In de Wnb onderdeel soortenbescherming zijn, op basis van internationale afspraken, drie beschermingsregimes opgesteld voor strikt beschermde soorten (tabel 2.1).

Voor de eerste twee beschermingsregimes sluiten deze nauw aan bij de verboden en uitzonderingen uit respectievelijk de Vogelrichtlijn en de Habitatrichtlijn. Voor de andere soorten geldt een minder strikt regime. Elk van de drie beschermingsregimes kent zijn eigen soortenlijsten met daarbij eigen verbodsbepalingen en vereisten voor vrijstelling of ontheffingsverlening. Binnen de categorie andere beschermde soorten (ook wel nationaal beschermde soorten) hebben provincies de bevoegdheid om eigen beleid te voeren.

Tabel 2.1: Op hoofdlijn verboden per beschermingsregime

Soorten	Artikel Wnb	Verboden
Vogelrichtlijn	3.1	<i>Lid 1. Opzettelijk doden/vangen</i> <i>Lid 2. Opzettelijk vernielen, wegnemen of beschadigen van nesten/eieren</i> <i>Lid 3. Eieren rapen/onder zich hebben</i> <i>Lid 4 & 5. Opzettelijk verstoren (indien van wezenlijke invloed op de staat van instandhouding)</i>
Habitatrichtlijn soorten uit bijlage I en II van de Bern conventie en bijlage I van de Bonn conventie	3.5	<i>Lid 1. Opzettelijk doden/vangen</i> <i>Lid 2. Opzettelijk verstoren</i> <i>Lid 3. Eieren te rapen of vernielen</i> <i>Lid 4. Beschadigen of vernielen van rust- en voortplantingsplaatsen</i> <i>Lid 5. Opzettelijk plukken, verzamelen, afsnijden, ontwortelen of vernielen van planten</i>
Andere beschermde soorten	3.10	<i>Lid 1 a. Opzettelijk doden/vangen van zoogdieren, amfibieën, reptielen, vissen en ongewervelden (vernoemd in bijlage van de wet onderdeel A)</i> <i>Lid 1 b. Beschadigen of vernielen van rust- en voortplantingsplaatsen van soorten (als bedoeld in bijlage van de wet onderdeel A)</i> <i>Lid 1 c. Opzettelijk plukken, verzamelen, afsnijden, ontwortelen of vernielen van planten (als bedoeld in bijlage van de wet onderdeel B)</i>

2.2 Gebiedsbescherming

Het onderdeel gebiedsbescherming van de Wnb voorziet in de bescherming van natuurgebieden van Europees belang welke behoren tot het Natura 2000-netwerk. Deze gebieden worden beschermd om de gunstige staat van instandhouding van vogelsoorten, habitattypen en andere planten- en diersoorten te behouden en waar nodig te herstellen.

Naast de wettelijke bescherming van de Natura 2000-gebieden heeft Nederland de bescherming van andere gebieden vastgelegd. Onder de planologische bescherming vallen onder andere weidevogelgebieden en het Natuurnetwerk Nederland (NNN). De bescherming van het NNN vindt plaats door toetsing van de bestemmingsplannen en omgevingsvergunningen aan het NNN-beleid.

Provincies hebben de bevoegdheid om eigen beleid te voeren met betrekking tot de NNN-gebieden binnen de provinciegrens. De provincie Utrecht heeft geen extra eigen beleid met betrekking tot het NNN binnen haar provinciegrens, anders dan de kaders die zijn meegegeven door het Rijk.

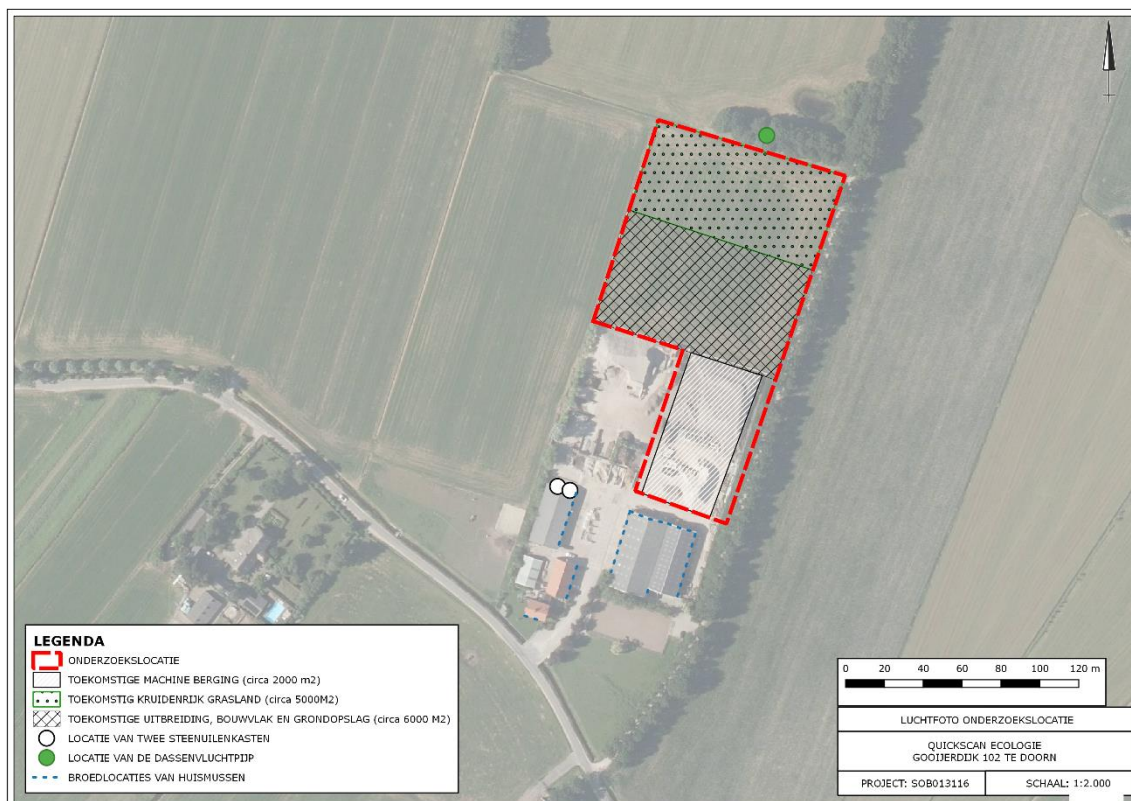
3 Plangebied

3.1 Huidige situatie

Het plangebied (figuur 3.1 t/m 3.7 en bijlage 2) bestaat uit de grondopslag en het agrarische weiland. Ten zuiden van de onderzoekslocatie bevinden zich een woonhuis, een kantoor, een bedrijfsgebouw en twee metalen machinebergingen. Het weiland en de akkerranden zijn begroeid met algemene soorten zoals gestreepte witbol, Engels raaigras, kleeftkruid, brandnetels, paardenbloem, zachte ooievaarsbek, gewone hoornbloem en pinksterbloem. In de omgeving van het plangebied zijn meerdere bomen en struiken aanwezig onder andere zomereik, gewone iep, hazelaar, knotwilg meidoorn en bram. De ten zuiden van de onderzoekslocatie gelegen gebouwen bieden broedmogelijkheden aan verschillende vogelsoorten. Ten noorden is een bosje en een poeltje met inheemse beplanting aanwezig. Langs de oostelijke grens loopt de Wijngaardsesteeg met aan beide zijden laanbeplanting (eiken) en als afscherming met het onderzoeksgebied een wintergroen talud (buxus sp.). De directe omgeving van de onderzoekslocatie bestaat uit agrarisch gebied.

3.2 Planontwikkeling

De geplande werkzaamheden omvatten de uitbreiding van de bestaande grondopslag, de bouw van een nieuwe zeef- en machineberging en het inrichten van een natuurzone (zie figuur 3.1). De bestaande opslag wordt met ongeveer 6.000 m² uitgebreid en de nieuwe berging wordt twee keer groter dan de bestaande berging (circa 3.000 m²). Een deel van het bestaande weiland (circa 5.000 m²) wordt naar een natuurzone omvormt (kruidenrijk grasland). In het kader van de geplande werkzaamheden worden geen gebouwen gesloopt en geen bomen gekapt.

Figuur 3.1: Locatie van het plangebied (rood omlijnd). Bron: opdrachtgever; ondergrond: pdok.nl.

Figuur 3.2: Zicht op de toekomstige locatie van de machineberging, foto richting het noorden.

Figuur 3.3: Zicht op de bestaande machineberging, foto richting het zuidwesten.

Figuur 3.4: Toekomstige locatie van de grondopslag, Foto genomen vanaf de Wijngaardsesteeg, richting het Zuidwesten.

Figuur 3.5: Zicht vanaf de bestaande locatie van de grondopslag op de toekomstige locatie van de grond opslag.

Figuur 3.6: Foto van twee steenuilenkasten aan de gevel van het bedrijfsgebouw (buiten het plangebied).

Figuur 3.7: Foto van dassenpijp in het noordelijk gelegen bosje (buiten het plangebied).

4 Onderzoekopzet

4.1 Beschikbare gegevens en veldbezoek

De quickscan bestaat uit een eenmalig veldbezoek in combinatie met een bureaustudie. Als basis voor de bureaustudie is gebruik gemaakt van archiefgegevens uit de Nationale Databank Flora en Fauna (NDFF 2020, opgevraagd op 06-05-2020). Van de afgelopen tien jaar zijn de beschikbare gegevens over het voorkomen van beschermde natuurwaarden in en binnen de invloedsfeer (binnen een straal van maximaal 5 kilometer van het plangebied, afhankelijk van de soortgroep) voorafgaand aan het veldbezoek geanalyseerd en in het veld geverifieerd.

De ingreeplocatie is op 07 mei 2020 bezocht door M. Mougenot MSc., ecoloog bij Lieveense | WSP. Ten tijde van de inspectie was het droog, 19°C en onbewolkt met een zwakke wind uit oostzuidoostelijke richting (1 Bft). Tijdens dat veldbezoek is gezocht naar beschermde natuurwaarden en is een inschatting gemaakt van de potenties van de ingreeplocatie voor beschermde soorten op basis van een habitatbeoordeling (expert judgement).

4.2 Effectenbeoordeling

De omvang van de werkzaamheden en de veranderingen die worden aangebracht in het plangebied vormen de basis voor de effectenbeoordeling. Op basis van de effectenbeoordeling wordt beoordeeld of en welke vervolgstappen noodzakelijk zijn.

De effectenbeoordeling houdt rekening met tijdelijke effecten (tijdens de uitvoering van de werkzaamheden) en permanente effecten (na de uitvoering). In hoeverre het mogelijk is om een complete effectanalyse te maken, is afhankelijk van de volledigheid en bruikbaarheid van de beschikbare verspreidingsgegevens en volledigheid van de uit te voeren werkzaamheden en planning daarvan.

In de effectenbeoordeling wordt ervan uitgegaan dat de werkzaamheden gedurende daglichtperiode worden uitgevoerd. Wanneer aanvullend onderzoek noodzakelijk blijkt, is dat beschreven.

5 Toetsing Wnb: soortenbescherming

5.1 Planten

Uit verspreidingsgegevens blijkt dat in de directe omgeving van het plangebied (tot 2,5 kilometer) akkerogentroost, brave hendrik en dennenorchis als beschermde plantensoorten voorkomen (NDDFF 2020).

- Akkerogentroost is een zeldzame soort die recent voornamelijk in Limburg en Gelderland gevonden is. Deze soort is zeldzaam op zonnige, open plaatsen op matig voedselarme, vochtige en kalkrijke grond (krijt, leem en zandige klei) op graanakkers en akkerranden. De NDDFF waarnemingen van deze soort betreffen een binnentuin van de bebouwde kom van Langbroek (1,7 kilometer ten zuidwesten). De onderzoekslocatie biedt geen geschikte groeimogelijkheden voor deze soort.
- Brave Hendrik staat op de Nederlandse lijst van beschermde planten als zeer zeldzaam en sterk in aantal afgenomen. Deze soort komt voor in vooral bosrijke omgeving in onder andere Limburg, Zuid Holland, Gelderland en Overijssel. Deze soort heeft een voorkeur voor vochtige, bewerkte en stikstofrijke gronden rondom boerderijen. De meest recente waarneming van deze soort betreft een binnentuin in Langbroek (1,7 kilometer ten zuidwesten). De onderzoekslocatie biedt geen geschikte groeimogelijkheden voor deze soort.
- Dennenorchis groeit op beschaduwde plaatsen op droge tot vochtige, voedselarme en meestal zure gronden in bossen. Deze soort heeft een voorkeur voor dennenbossen met een slecht ontwikkelde struiklaag en heel vaak een dikke moslaag. De enkele waarneming van deze soort betreft 1,9 kilometer ten Noordoosten van Doorn gelegen Utrechtse Heuvelrug. Het plangebied zelf biedt geen geschikte groeiplaats voor deze soort.

Op basis van het terreinbezoek en recente verspreidingsgegevens wordt het voorkomen van deze en andere beschermde planten soorten binnen het plangebied uitgesloten. Een ontheffing van de Wnb voor planten is daarmee niet aan de orde. Vervolgonderzoek is niet nodig.

5.2 Grondgebonden zoogdieren

De verspreidingsgegevens van grondgebonden zoogdieren (Broekhuizen et al. 2016; NDDFF 2020) geven aan dat in de omgeving van het plangebied (tot 5 kilometer) diverse grondgebonden zoogdierensoorten kunnen worden aangetroffen. Voor enkele van de mogelijk voorkomende soorten (onder andere egel, haas, veldmuis, wezel en konijn) geldt een vrijstelling in het kader van ruimtelijke ontwikkeling (provincie Utrecht, 2018). Dit wil zeggen dat voor de voorgenomen ruimtelijke ontwikkeling geen ontheffing van de Wnb hoeft te worden aangevraagd. Voor deze soorten geldt echter, net als voor niet beschermde soorten, te allen tijde de zorgplicht.

Deze vrijstelling geldt niet voor de mogelijk aanwezige bever, das, boommarter, steenmarter, damhert, eekhoorn en waterspitsmuis.

- De NDDFF waarnemingen van bever hebben betrekking op de 4 kilometer ten zuiden en zuidwesten gelegen oevers van de Kromme Rijn. In Nederland komen bevers voor in het overgangsgebied tussen land en water zoals moerassen, langs beken, rivieren en meren. De onderzoekslocatie vormt geen geschikt habitat voor deze soort. Nader onderzoek naar deze soort wordt derhalve niet noodzakelijk geacht.

- De boommarter komt volgens de verspreidingsgegevens NDFF en Broekhuizen et. al. (2016) in de omgeving voor. De NDFF waarnemingen van deze soort bevinden zich in de beboste gebieden van de Utrechtse Heuvelrug, op ongeveer 2 kilometer afstand. Deze schuwe soort leeft bij voorkeur in bossen en heeft een relatief groot territorium maar in tegenstelling tot de steenmarter vermijdt deze soort de menselijke aanwezigheid. Het relatief verstoorde karakter van de onderzoekslocatie alsmede de afwezigheid van bossen in de directe omgeving maken de onderzoekslocatie onaantrekkelijk voor deze soort. Nader onderzoek naar deze soort wordt niet benodigd geacht.
- De verspreidingsgegevens van de steenmarter geven aan dat deze soort in de omgeving van de onderzoekslocatie in lage dichtheden voorkomt. De meeste waarnemingen van deze soort betreffen de omgeving van de bebouwde kom van Leersum. De onderzoekslocatie en de omgeving vormen in principe geschikt foerageergebied voor de steenmarter. Steenmarters gebruiken hoozolders, loze ruimtes onder het dak, schuurtjes en dergelijke, als verblijfplaats. Een steenmarter heeft binnen zijn territorium verscheidene verblijfplaatsen. Bij intensief gebruik van een locatie door deze soort zijn dergelijke sporen vrij eenvoudig aan te treffen. Tijdens het veldbezoek zijn geen sporen, zoals uitwerpselen of prooiresten, aangetroffen die duiden op het gebruik van de onderzoekslocatie als vaste verblijfplaats of foerageergebied door deze soort. Gelet op het ontbreken daarvan kan worden verwacht dat de onderzoekslocatie niet in gebruik is door de steenmarter.
- De das komt in de omgeving van de onderzoekslocatie voor. Het meest bekende leefgebied van deze soort bevindt zich in de Utrechtse Heuvelrug. De meest recente NDFF waarneming (2013) bevindt zich op 200 meter afstand ten noorden van de onderzoekslocatie (langs de Wijngaardsesteeg) en betreft een 'ter plaatse zijnde' individu. Tijdens de quickscan is in het ten noorden gelegen bosje een dassenvluchtpijp aangetroffen. Daarnaast zijn ook sporen van recentelijk gebruik rondom deze vluchtpijp gevonden. Het betreft de verstoorde grond rondom de pijpopening, het nestmateriaal (zie figuur 3.7) en oude latrines. Deze vluchtpijp ligt op ongeveer 50 meter afstaand van de geplande werkzaamheden. Dassenvluchtpijpen liggen verspreid over het dassenterritorium en worden gebruikt bij dreigend gevaar om in te schuilen. Aan de rand van een territorium hebben de vluchtpijpen ook een geurfunctie en bakenen het territorium af. Binnen de onderzoekslocatie zelf zijn geen burchten of vluchtpijpen aangetroffen. Het is ook niet te verwachten dat het agrarische weiland onderdeel maakt uit een essentieel foerageergebied van deze soort. Daarnaast zijn daar geen foerageersporen of wissels aangetroffen. Verder is het bosje door een hek omringd wat de betreding van de onderzoekslocatie moeilijk maakt voor deze soort. Tot slot wordt in de toekomst een natuurzone gecreëerd tussen de opslag en het bosje in vorm van kruidenrijk grasland (circa 5000 m²). Geadviseerd wordt om naast het kruidenrijke grasland ook een geluidwal of een vegetatie buffer te realiseren om de rustfunctie van het bosje voor dassen te behouden. Door het treffen van bovengenoemde maatregelen zal de functionaliteit van deze mogelijke verblijfplaats behouden moeten worden en zal schade aan individuen moeten worden voorkomen.
- Volgens de verspreidingsgegevens NDFF en Broekhuizen et. al. (2016) komt de eekhoorn in de omgeving van de onderzoekslocatie voor. De meest dichtstbijzijnde waarnemingen van deze soort hebben betrekking tot de bebouwde kom van Doorn. De onderzoekslocatie zelf is ongeschikt als verblijf- en voorplantingsplaats voor deze soort vanwege het ontbreken van hoge bomen en nesten. Echter zijn tijdens de quickscan geen wissels of foerageersporen aangetroffen in het bosje en binnen de onderzoekslocatie en het kan uitgesloten worden dat deze soort de onderzoekslocatie gebruikt als foerageergebied.
- De waterspitsmuis komt voor in en langs schoon, niet te voedselrijk, vrij snel stromend tot stilstaand water met een behoorlijk ontwikkelde watervegetatie en ruig begroeide oevers

(bron: zoogdierenvereniging.nl). Vanwege het ontbreken van geschikt water en andere geschikte leefomstandigheden kan deze soort met voldoende zekerheid uitgesloten worden.

- Het damhert komt volgens de verspreidingsgegevens NDFF in de omgeving voor. Deze waarnemingen betreffen 2 kilometer ten westen en zuiden gelegen weilanden. Deze soort heeft een voorkeur voor lichte loofbossen en gemengde bossen, minder vaak uitgestrekte naaldbossen. Deze soort komt voor ook in randzones bij open plekken, graslanden en akkerranden en in parkachtige bosgebieden. Vanwege het ontbreken van het geschikte leefgebied is deze soort op de onderzoekslocatie en in de dichte omgeving niet te verwachten.

De aanwezigheid van strikt beschermde grondgebonden zoogdieren op de onderzoekslocatie wordt uitgesloten. Door het treffen van maatregelen ten aanzien van de dassenvluchtpijp (aanleggen van het kruidenrijk grasland en vegetatie buffer) zal de functionaliteit van deze verblijfplaats niet in het geding komen. Een ontheffing van de Wnb en of vervolgonderzoek is daarmee niet aan de orde.

5.3 Vleermuizen

De verspreidingsgegevens van vleermuizen (Broekhuizen et al. 2016; NDFF 2020) geven aan dat in de regio van het plangebied vleermuizen kunnen voorkomen. Alle vleermuizen zijn strikt beschermd conform de Wnb. De in de directe omgeving (tot 5 kilometer) voorkomende vleermuizen zijn baardvleermuis, Brants' vleermuis, franjestaart, gewone dwergvleermuis, gewone grootoorvleermuis, grijze grootoorvleermuis, kleine dwergvleermuis, laatvlieger, meervleermuis, rosse vleermuis, ruige dwergvleermuis, tweekleurige vleermuis en watervleermuis:

- Baardvleermuis, Brants' vleermuis, gewone dwergvleermuis, gewone grootoorvleermuis, grijze grootoorvleermuis, kleine dwergvleermuis, laatvlieger, tweekleurige vleermuis, meervleermuis, zijn overwegend gebouwbewonende soorten. De onderzoekslocatie is geheel onbebouwd, waardoor gebouwbewonende vleermuizen op voorhand worden uitgesloten. De toekomstige zeef en machineopslag wordt gerealiseerd op 10 meter afstand van de bestaande opslag. De bestaande machine bergingen zijn niet bijzonder geschikt voor vleermuizen. De muren hebben geen spouw en de daken bestaan uit golven platen welke heel heet in de zomer kunnen worden. Door het bouwen op de onderzoekslocatie worden ook geen verblijfplaatsen van vleermuizen verstoord. Hiernaast bevinden zich wel potentiële verblijfplaatsen voor gebouwbewonende vleermuizen in de ten zuiden van de onderzoekslocatie gelegen woningen (woonhuis en kantoor). Het is door de onderlinge afstand tot de bebouwing echter niet aannemelijk dat deze verblijfplaats negatieve invloed ondervindt van de werkzaamheden.
- Franjestaart, Rosse vleermuis, ruige dwergvleermuis en watervleermuis zijn overwegend boombewonende soorten en zullen geen hinder ondervinden van de geplande herinrichting van het plangebied. Binnen het plangebied en de directe omgeving zijn geen bomen met holtes aanwezig. Verblijfplaatsen van boombewonende soorten worden uitgesloten.
- De onderzoekslocatie vormt een geschikt (niet-essentieel) foerageergebied voor vleermuizen. Daarnaast vormen langs de Wijngaardsesteeg aanwezige bomenrijen een potentiële vliegroute en foerageergebied. Omdat deze bomen behouden blijven heeft het voornemen geen negatief effect op dit gebruik. Door de voorgenomen plannen kan echter de verlichting in de omgeving toenemen, wat versturend kan werken voor in de omgeving verblijvende vleermuizen. Geadviseerd wordt om verlichting armaturen te gebruiken die naar beneden schijnen en daarmee zo min mogelijk strooilight veroorzaken of andere vleermuisvriendelijke verlichting toe te passen.

Negatieve gevolgen voor verblijfplaatsen, vliegroutes of foerageergebied voor vleermuizen worden uitgesloten. Een ontheffing van de Wnb en of vervolgonderzoek is daarmee niet aan de orde.

5.4 Amfibieën

De verspreidingsgegevens van amfibieën (NDFF 2020; RAVON 2016) geven aan dat in de omgeving van het plangebied (tot 5 kilometer) diverse amfibieënsoorten aanwezig kunnen zijn. De mogelijk voorkomende soorten zijn veelal nationaal beschermde soorten zoals: bruine kikker, gewone pad en kleine watersalamander. Voor deze soorten geldt een vrijstelling in het kader van ruimtelijke ontwikkeling (Provincie Utrecht 2018). Dit wil zeggen dat voor de voorgenomen ruimtelijke ontwikkeling geen ontheffing van de Wnb hoeft te worden aangevraagd. Voor deze soorten geldt echter, net als voor niet beschermde soorten, te allen tijde de zorgplicht.

Van de mogelijk voorkomende soorten is voor kamsalamander, heikikker, rugstreeppad en poelkikker geen vrijstelling verleend.

- De heikikker is een soort die vooral gebonden is aan water. Het is een kritische soort welke een duidelijke voorkeur voor de landschapstypen heide en hoogveen heeft. Ze bevinden zich in voedselarme vennen, poelen en watergangen in hoogveen- of heidegebieden. De heikikker kent drie typen verblijfplaatsen: de wateren waar de eieren worden afgezet, de plekken waar ze in de actieve periode verblijven en de plekken waar ze overwinteren. Deze drie typen van verblijfplaatsen bevinden zich in de omgeving van de onderzoekslocatie. Het ten Noorden van de onderzoekslocatie gelegen poeltje biedt gunstige voortplantingsmogelijkheid voor deze soort. In de actieve periode gebruikt heikikker vochtig half natuurlijk veen-grasland. De heikikker overwintert op vorstvrije plekken buiten bereik van het grondwater en in de afgetrapte slootkanten. Deze situatie is op de onderzoekslocatie zelf niet aanwezig. Bij de voorgenomen plannen is verstoring ten aanzien van de heikikker niet aan de orde.
- De poelkikker is een zon- en warmteminnende soort met een voorkeur voor onbeschaduwde wateren. De oeverzone moet bij voorkeur goed begroeid zijn. Het is een kritische soort, die houdt van voedselarm en schoon water. Hij heeft een voorkeur voor zwak zure, stilstaande wateren in bos- en heidegebieden op de hogere zandgronden. Buiten de voortplanting zijn poelkikkers minder gebonden aan water en brengen ze de rest van het seizoen door op het land. Overwintering vindt gewoonlijk plaats op het land (bron RAVON). Deze soort komt heel vaak in dezelfde wateren dan de heikikker. Binnen de onderzoekslocatie bevindt zich geen geschikt habitat voor deze soort. Het plangebied alsmede de omgeving zijn ongeschikt als verblijfsgebied voor deze soort.
- De rugstreeppad heeft een voorkeur voor duinen en ruderaal terreinen binnen elk landschapstype. Dit zijn zandige gebieden met een natuurlijk of door de mens veroorzaakt pionierskarakter. De rugstreeppad is een opportunist en kan wel tot 4 kilometer afleggen in een korte tijd. Dit hangt meestal wel sterk samen met aanwezigheid van roepende soortgenoten en combinatie met potentieel voortplantingswater, zoals recent gegraven of geschoonde poelen of watergangen met weinig begroeiing en flauwe oevers. Plassen regenwater op een zandig substraat zijn eveneens in trek als voortplantingsplaats (snel opwarmende wateren) (Creemers & Van Delft, 2009). Het ten noorden gelegen poeltje biedt voortplanting mogelijkheden voor deze soort. Echter is het bekend dat de rugstreeppadden kunnen worden aangetrokken tot de projectlocatie vanwege het habitat met zand- of grondhopen dat wordt gecreëerd tijdens de werkzaamheden. Vanwege de grote afstand van het plangebied tot de bekende rugstreeppad populatie en het ontbreken van de waarnemingen van deze soort binnen en in de directe omgeving van het plangebied wordt

het vervolgonderzoek in het kader van de Natuurbeschermingswet ten aanzien van deze soort niet noodzakelijk geacht.

- De kamsalamander komt volgens de verspreidingsgegevens NDFF en RAVON verspreidingsatlassen in de omgeving voor. Het poeltje gelegen ten noorden van de onderzoekslocatie vormt geschikt voorplantingswater voor deze soort. Verder is deze soort in 2011 in desbetreffende poeltje aangetroffen. De kamsalamander heeft een voorkeur voor bosrijk landschap met houtwallen of struweel en geschikt voortplantingswater in de omgeving. Kamsalamanders komen zelden in akkerbouwgebieden voor. Ze komen relatief veel voor langs de grote rivieren, in beekdalen en op landgoederen. Op het terrein van een woonerf (circa 200 meter ten noorden van de onderzoekslocatie) bevinden zich alle geschikte elementen voor deze soort. Vanwege het ontbreken van het geschikte leefgebied is deze soort op de onderzoekslocatie niet te verwachten.

De aanwezigheid van beschermde amfibieën in de omgeving van de onderzoekslocatie kan niet uitgesloten worden. Het poeltje gelegen ten noorden van de onderzoekslocatie vormt geschikt voorplanting water voor deze soorten. Van daaruit kunnen soorten (zoals de rugstreeppad) tijdens paddentrek op zoek naar nieuw leefgebied de onderzoekslocatie (weiland) oversteken. Zwervende dieren kunnen dan worden overreden of worden gedood bij graafwerkzaamheden. In de huidige situatie is langs de noordelijke en oostelijke grens een muur aanwezig welke een barrière vormt voor in de omgeving aanwezige amfibieën. Geadviseerd wordt om een vergelijkbare muur ook in de toekomstige situatie te realiseren rondom het hele plangebied (zie figuur 8.2). Indien deze maatregelen worden genomen is een ontheffing van de Wnb en of vervolgonderzoek niet aan de orde.

5.5 Reptielen

De verspreidingsgegevens van reptielen (NDFF 2020; RAVON 2016) geven aan dat in de directe omgeving (tot 5 kilometer) diverse reptielensoorten aanwezig kunnen zijn. Het betreft zandhagedis, ader, levendbarende hagedis, hazelworm en ringslang. Van deze mogelijk voorkomende soorten is geen vrijstelling verleend

- De zandhagedis komt in de omgeving voor. De talrijke waarnemingen van deze soort hebben betrekking op de ten Noorden gelegen bosgebieden van de Utrechtse Heuvelrug. Ten behoeve van de voortplanting is deze soort afhankelijk van een zekere oppervlakte open zand binnen het habitat. Zandhagedissen overwinteren in de grond, in een verlaten zoogdierhol of in een zelf gegraven hol. Individuen maken vaak jaar in jaar uit gebruik van hetzelfde winterverblijf, soms ook met meerdere exemplaren bijeen. Locaties die geschikt zijn voor eieren zijn eveneens geschikt als overwinterplaatsen. De onderzoekslocatie en de directe omgeving zijn niet geschikt voor deze soort als leefgebied vanwege het ontbreken van zandige plekken en bossen. Nader onderzoek naar deze soort wordt derhalve niet noodzakelijk geacht.
- De levendbarende hagedis komt volgens de verspreidingsgegevens NDFF en RAVON in de omgeving voor. De meest dichtstbijzijnde waarnemingen van deze soort hebben betrekking op de Utrechtse Heuvelrug waar het geschikt habitat in vorm van open bossen en ruige graslanden aanwezig is. De onderzoekslocatie alsmede de omgeving zijn niet geschikt voor deze soort.
- De talrijke waarnemingen van de adder hebben betrekking op de ten Noorden gelegen Utrechtse heuvelrug. De adder wordt vooral aangetroffen op de pleistocene zandgronden in het noordoosten en midden van Nederland. Hij leeft daar op natte heide, in hoogveen en in open bos. Het plangebied alsmede de omgeving zijn ongeschikt als verblijfsgebied voor deze soort.

- De hazelworm heeft een voorkeur voor vochtige gebieden met een dichte vegetatie bedeking. De meeste waarnemingen van deze soort komen uit bos- en heideterreinen. De NDFF waarnemingen van deze soort bevinden zich in de ten noorden gelegen bosgebieden van de Utrechtse Heuvelrug. De onderzoekslocatie alsmede de omgeving zijn ongeschikt voor deze soort.
- Het voorkomen van de ringslang in de omgeving van de onderzoekslocatie is bekend (NDFF 2020, RAVON). Deze soort is gebonden aan waterrijk habitat maar grote en vochtige oppervlaktes worden gemeden, omdat de soort daar vaak niet alle stadia van zijn levenscyclus kan doorlopen (bron: RAVON). Met name de ontwikkeling van de eieren en de overwintering vormen in polders een probleem. Ringslangen zonnen vaak op dijkes in de buurt van water, waar ze jagen op voornamelijk amfibieën en soms andere gewervelde dieren waaronder vissen. Het ten noorden gelegen poeltje kan onderdeel maken van het leefgebied van deze soort. 200 meter ten noorden van dit poeltje bevinden zich brede watergangen rondom een woonerf die nog meer geschikte jaaggebied bieden aan deze soort. Het plangebied zelf vormt geen geschikt habitat voor deze soort.

Op basis van de verspreidingsgegevens en de terreinkenmerken wordt het voorkomen van beschermde reptielen binnen de onderzoekslocatie uitgesloten. Een ontheffing van de Wnb en of vervolgonderzoek voor reptielen is daarmee niet aan de orde.

5.6 Vissen

De verspreidingsgegevens van vissen (NDFF 2020; RAVON 2016) geven aan dat grote modderkruiper als beschermde soort in de omgeving (tot 5 kilometer) van de onderzoekslocatie voorkomt. De onderzoekslocatie zelf is ongeschikt voor deze soort door het ontbreken van water. De grote modderkruiper komt voor in kleinere, ondiepe stilstaande of langzaam stromende wateren zoals sloten, vennen, plassen en oude afgesneden meanders. Het habitat van de grote modderkruiper betreft gebieden met in het algemeen een rijke oever- en onderwatervegetatie en een modderlaag van 10 tot 30 centimeter dik. De meest dichtstbijzijnde NDFF waarnemingen van deze soort betreffen 2 kilometer ten zuidwesten gelegen akkers met sloten en watergangen alsmede de ten zuidoosten gelegen waterrijk bosgebied. In de directe omgeving van de onderzoekslocatie is geen geschikte water aanwezig. Een ontheffing van de Wnb en of vervolgonderzoek voor vissen is daarmee niet aan de orde.

5.7 Ongewervelden

De verspreidingsgegevens van libellen, vlinders en overige ongewervelden (NDFF 2020 en vlienderstichting.nl) geven aan dat gevlekte witsnuitlibel en rivierrombout als beschermde soorten in de directe omgeving (tot 2.5 kilometer) van het plangebied voorkomen. Op grotere afstand (tot 5 kilometer) wordt ook sierlijke witsnuitlibel aangetroffen.

- Gevlekte witsnuitlibel komt voor in laagveenmoerassen en vegetatierijke vennen en duinplassen. Het geschikte leefgebied voor deze soort is niet aanwezig op of in de directe omgeving van de onderzoekslocatie. De enkele NDFF waarneming van deze soort bevindt zich op meer dan 2 kilometer afstand, ten westen van de onderzoekslocatie. Het betreft Arboreum van Gimborn. Door het ontbreken van het geschikte habitat wordt gevlekte witsnuitlibel uitgesloten.
- Rivierrombout is een soort van zandige rivieroeveren. Dit habitat komt niet voor in het plangebied waardoor kan worden uitgesloten dat de onderzoekslocatie een functie heeft voor deze soort.

- Sierlijke witsnuitlibel komt voor in schone, vegetatierijke vennen, plassen en dode rivierarmen. Dit habitat is niet aanwezig op de onderzoekslocatie en ook niet in de directe omgeving. De soort wordt uitgesloten.
- De beekrombout komt in de omgeving voor. Het betreft de oevers van de Kromme Rijn (4.5 kilometer ten zuidwesten). Het typische habitat van deze soort bestaat uit grote beken en kleine rivieren. Dit habitat komt niet voor op of in de omgeving van de onderzoekslocatie. De aanwezigheid van rivierrombout binnen de grenzen van de onderzoekslocatie en in de directe omgeving wordt uitgesloten.

De aanwezigheid van beschermde ongewervelden wordt uitgesloten. Een ontheffing van de Wnb en of vervolgonderzoek is daarmee niet aan de orde.

5.8 Vogels

Algemene broedvogels

Tijdens het veldbezoek zijn in en om het plangebied diverse algemene vogelsoorten waargenomen, onder andere; heggenmus, houtduif, koolmees, witte kwikstaart, tiftjaf, merel en staartmees. De onderzoekslocatie en directe omgeving bieden in de vorm van bebouwing (woonhuis, bedrijfsgebouw en loodsen), begroeiing (wintergroen talud), struiken, bomenlanen (eiken) diverse mogelijkheden als broedlocatie voor deze algemene vogelsoorten. Zo zijn bijvoorbeeld witte kwikstaarten waargenomen op het dak van de loodsen. Mogelijk zijn binnen deze loodsen nesten aanwezig.

Het bouwen op de onderzoekslocatie kan verstorend werken voor de bovengenoemde soorten. Door buiten het broedseizoen te werken, kunnen negatieve effecten worden voorkomen. Voor het broedseizoen (verschilt per soort) wordt in de wet wordt geen standaardperiode aangehouden, doorgaans kan globaal uitgegaan worden van 15 maart tot 15 augustus. Echter zijn broedgevallen buiten deze periode ook beschermd. Geadviseerd wordt om de werkzaamheden buiten het broedseizoen te starten. Indien dit niet mogelijk is dient een controle op de aanwezigheid van broedvogels te worden uitgevoerd voorafgaand aan de werkzaamheden.

Vogels met een jaar rond beschermde nestplaats

In de omgeving (tot 5 kilometer) van het plangebied zijn de volgende vogelsoorten met een jaarrond beschermd nest aanwezig: steenuil, gierzwaluw, huismus, roek, grote gele kwikstaart, kerkuil, ooievaar, slechtvalk, boomvalk, buizerd, havik, ransuil, sperwer, wespandief en zwarte wouw (NDFF, 2020).

- De huismus broedt in los kolonieverband, veelal in of op menselijke bebouwing. Nesten worden over het algemeen onder dakpannen, in gaten en kieren van (oude) gebouwen en achter dakgoten gemaakt. Tijdens de quickscan is op en rond de onderzoekslocatie een grote huismuskolonie waargenomen. De inschatting is dat deze kolonie meer dan 50 individuen betreft. Daarnaast staat deze kolonie in directe verbinding met een andere grote populatie, direct aan de andere kant van de Gooyerdijk (ongeveer 50 individuen). De bebouwing in de directe omgeving de onderzoekslocatie (huis, kantoor, bedrijfsgebouw en machine bergingen) biedt geschikte nestgelegenheden aan deze soort (zie figuur 3.1). Tijdens het veldbezoek zijn daar meerdere huismussen met nestmateriaal waargenomen. Verder bevindt zich direct naast deze broedlocaties andere belangrijke onderdelen van het leefgebied in vorm van bomen en wintergroen struiken. De toekomstige bouw van de machine berging vindt plaats op 10 meter afstand van meerdere actieve nesten. Het bouwen buiten het broedseizoen is voldoende om de schade aan individuen te voorkomen. Tot slot is de

verwachting dat het bouwen van een grote berging nog meer broedruimte voor deze kolonie zou bieden. Indien buiten het broedseizoen van deze soort wordt gewerkt is een ontheffing in het kader van de Wnb niet nodig.

- De gierzwaluw is een koloniebroeder die in mei en juni broedt in gebouwen, onder dakgoten, onder dakpannen, achter dakkapellen of in gaten in de muur. Om deze reden is de buitenkant van de woningen en bergingen geïnspecteerd op geschiktheid voor deze soorten. Het woonhuis, het kantoor, het bedrijfsgebouw en de bergingen zijn geschikt als broedlocatie voor deze soort. Aan de noordkant van de bergingen, op 10 meter afstand van de toekomstige bouw zijn mogelijke sporen van gebruik door deze soort aangetroffen. Deze soort kan niet vanuit het nest opstijgen en moet zich eerst tot zo'n 3 meter naar beneden kunnen laten vallen om weg te kunnen vliegen. De vrije uitvliegbreedte moet ongeveer een meter zijn. Verder foerageert deze soort uitsluitend in de lucht. De verwachting is dat het bouwen van een berging op 10 meter afstand van mogelijk aanwezige nesten zal geen verstoring van het nest veroorzaken. Indien buiten het broedseizoen van deze soort wordt gewerkt is een ontheffing in het kader van de Wnb niet nodig.
- De steenuil is vogel die gebruikelijk leeft op erven van burgerwoningen, bij boerderijen in het agrarische cultuurlandschap en aan dorpsranden. Kort gemaaide of begraasde weilanden zijn belangrijk voor het vangen van regenwormen en veldmuizen. Plekken waar veel muizen zijn, zoals veestallen, opslagplaatsen en houtstapels, zijn belangrijk voor de voedselvoorziening, ook in de winter (kennisdocument bij12 steenuil). Deze vogels hebben relatief kleine territoria (een paar honderd meter) en tijdens het broedseizoen vliegen ze vaak nog minder ver van de nestplaats. Kort gemaaide of begraasde weilanden zijn belangrijk voor het vangen van regenwormen en veldmuizen. In houtwallen, houtstapels en ruigtes zijn insecten zoals meikevers, loopkevers, nachtvinders en rupsen te vinden. Tijdens de quickscan is vastgesteld dat deze soort de onderzoekslocatie gebruikt als verblijfplaats (zie figuur 3.1). De aanwezige weilanden, grondhopen en machine bergingen bieden aan deze soort foerageermogelijkheden. Het broed-, leef- en foerageergebied (graslanden in de omgeving van het bedrijf) blijft behouden en gezien de huidige dynamiek op de locatie (dagelijkse betreding door vrachtwagens en andere zware voertuigen) kan worden gesteld dat effecten op deze soort als gevolg van de planontwikkeling kunnen worden uitgesloten. Voor de mogelijke geluid toename is het advies om een extra steenuilenkast aan de westelijke kant van het bedrijfsgebouw te plaatsen. Indien buiten het broedseizoen van deze soort wordt gewerkt is een ontheffing in het kader van de Wnb niet nodig.
- Kerkuilen broeden vooral in de hoge, donkere en tochtvrije delen van boerenschuren. De onderzoekslocatie ligt aan de randen van een bekend broedterritorium (ten noorden van de onderzoekslocatie). Binnen de onderzoekslocatie is geen nest aanwezig. Echter is het niet uit te sluiten dat de in de omgeving verblijvende kerkuilen de onderzoekslocatie sporadisch als foerageergebied gebruiken. In de omgeving is echter een overvloed aan geschikt foerageergebied beschikbaar zodat de onderzoekslocatie geen essentieel foerageergebied is. Nader onderzoek naar deze soort wordt derhalve niet noodzakelijk geacht.
- De boomvalk, buizerd, havik, ransuil, sperwer, wespindief en zwarte wouw broeden in bossen of halfopen landschappen, vaak hoog in een boomkruin, waar ze grote nesten maken of hergebruiken. Deze soorten foerageren in half open (agrarisch) gebied met bos of bosschage in de omgeving. Binnen de onderzoekslocatie is foerageer habitat beschikbaar en in de omgeving zijn vele bomen aanwezig. Binnen 2,5 kilometer van de onderzoekslocatie bevinden zich bekende broedlocaties, rustplekken en foerageergebieden van de bovengenoemde soorten (behalve de zwarte wouw). Tijdens het veldbezoek zijn geen grote nesten waargenomen maar wel twee foeragerende buizerds. De onderzoekslocatie is geschikt als foerageergebied voor deze soorten, en daarmee onderdeel van het functioneel leefgebied. In de omgeving is echter een overvloed aan geschikt foerageergebied

beschikbaar zodat de onderzoekslocatie geen essentieel foerageergebied is. Het eventueel verlies van de onderzoekslocatie als foerageergebied zal naar verwachting geen negatief effect hebben op de lokale populaties.

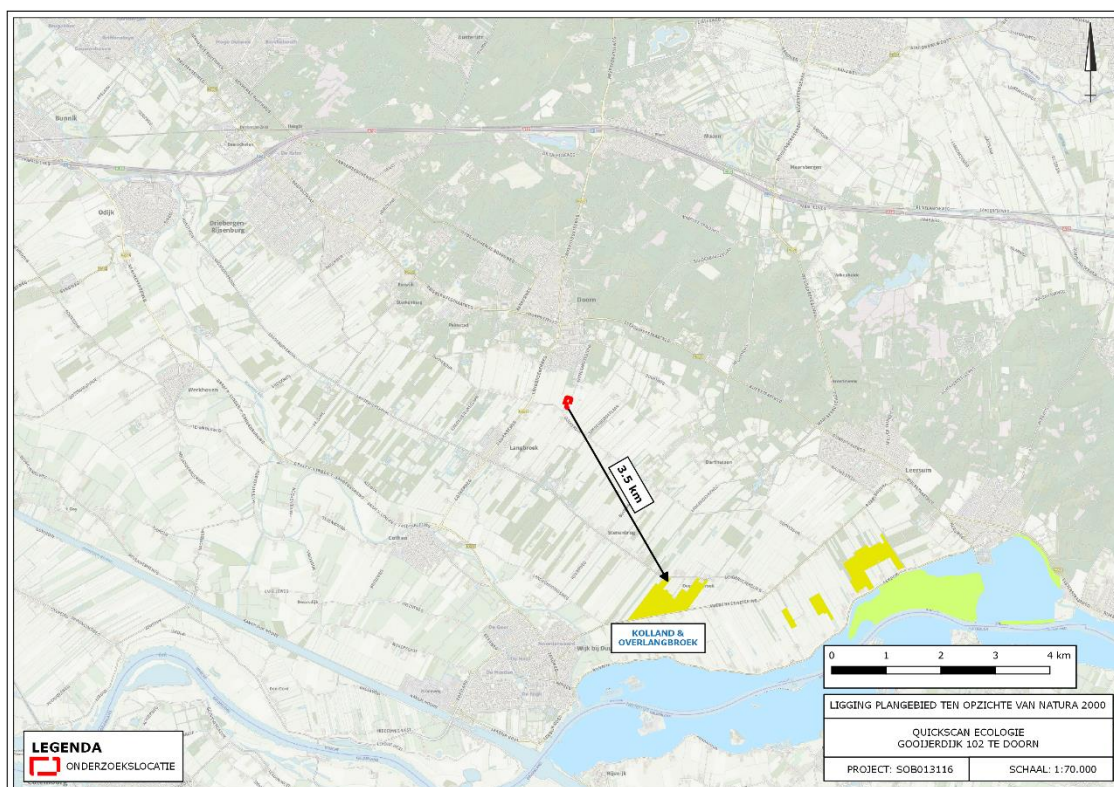
- De ooievaar broedt graag op hoge locaties, bijvoorbeeld bovenop nestpalen, op kerken, of in hoogspanningsmasten. Er zijn geen nesten van de ooievaar aangetroffen op en in de omgeving van de onderzoekslocatie. Wel kan de ooievaar foerageren binnen de onderzoekslocatie. De omgeving biedt een overvloed aan alternatieve foerageergebied. De ontwikkeling heeft geen negatieve gevolgen op de lokale ooievaar populatie.
- De grote gele kwikstaart nestelt graag bij stromend water in een nis in de muur, bij bomenwortels in natuurlijke oevers en onder bruggen. Dit biotoop is op of nabij de onderzoekslocatie niet aanwezig, waardoor kan worden uitgesloten dat het plangebied een functie heeft voor deze soort.
- De roek broedt in opvallende kolonies met grote nesten. Een roekenkolonie is niet aangetroffen tijdens het veldbezoek. Op basis hier van is het redelijkerwijs uit te sluiten dat negatieve effecten zullen optreden voor deze soort door de voorgenomen ingreep.
- De slechtvalk broedt op hoge stenige bebouwing, zoals kantoorgebouwen, torens en fabrieksschoorstenen. De aanwezige bebouwing op de onderzoekslocatie is ongeschikt omdat deze te laag is. Daarmee kan worden uitgesloten dat de slechtvalk een negatief effect zou ondervinden van de voorgenomen ingreep.

Een ontheffing in het kader van de Wnb en of vervolgonderzoek is niet aan de orde. Voor de voorgenomen bouw en uitbreiding van de grondopslag dient voor algemene en beschermde broedvogels gewerkt te worden buiten het broedseizoen (grofweg begin februari tot 15 augustus). Indien dit niet mogelijk is dient een controle op de aanwezigheid van broedvogels te worden uitgevoerd voorafgaand aan de werkzaamheden. Ten aanzien van de steenuil wordt geadviseerd om een extra kast te plaatsen aan de westelijke kant van het bedrijfsgebouw (zie figuur 8.2).

6 Toetsing gebiedsbescherming

6.1 Toetsing Wnb: Gebiedsbescherming

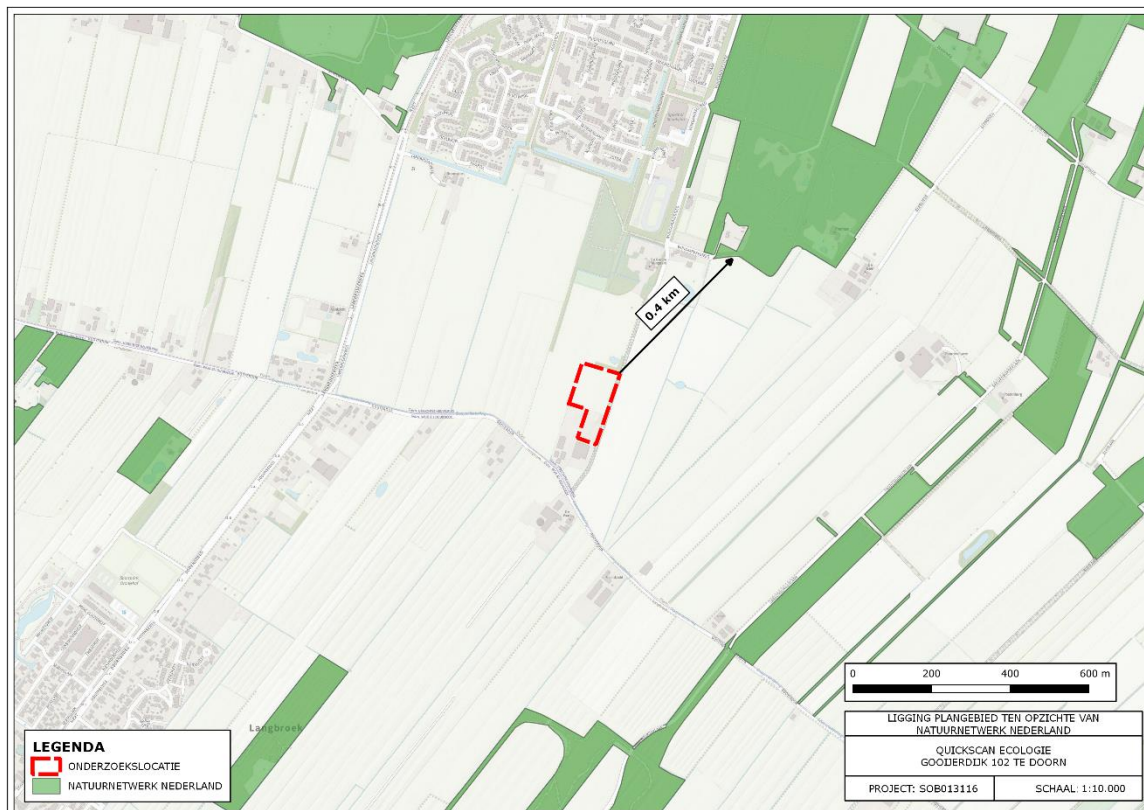
Het plangebied maakt geen onderdeel uit van een Natura 2000-gebied. Het dichtstbijzijnde stikstofgevoelig Natura 2000-gebied is het habitatrictlijngebied 'Kolland & Overlangbroek' op circa 3,5 kilometer ten zuidoosten van het plangebied (zie figuur 6.1). Gezien de locatie van het plangebied en de aard van de ingreep kunnen de meeste negatieve gevolgen voor de instandhoudingsdoelen van het Natura 2000-gebied worden uitgesloten. Uitzondering hierop is de stikstofdepositie die kan leiden tot verzuring en vermesting in Natura 2000 gebieden op grotere afstand. Deze voortoets is al uitgevoerd.

Figuur 6.1 Ligging plangebied (globaal rode stip) ten opzichte van Natura 2000 (geel=habitatrictlijngebied, blauw=vogelrichtlijngebied, groen=habitatrictlijn- en vogelrichtlijngebied (bron: Pdok.nl, 17-03-2020).

6.2 Toetsing provinciaal natuurbeleid: Natuurnetwerk Nederland

Het plangebied is geen onderdeel van het Natuurnetwerk Nederland (NNN) of weidevogelgebied. Het dichtstbijzijnde NNN-gebied ligt op circa 0,4 kilometer ten Noordoosten van het plangebied

(zie figuur 6.2). Het voornemen heeft door de locatie buiten het NNN en de aard en omvang geen negatieve invloed op de wezenlijke kenmerken en waarden van het NNN. Vanuit het provinciale natuurbeleid is er daarom geen bezwaar tegen de voorgenomen ingreep. Een nadere beoordeling ('nee, tenzij'-beoordeling) is niet nodig.

Figuur 6.2: Ligging plangebied (globaal, rode contour) ten opzichte van Natuur Netwerk Nederland (bron: PDOK, planologische EHS)

7 Conclusie

Soortenbescherming

Het projectgebied heeft mogelijk een functie voor algemeen beschermde grondgebonden zoogdieren, vleermuizen, algemeen beschermde amfibieën en algemeen en jaarrond beschermde broedvogelsoorten. In deze quickscan wordt het volgende geconcludeerd:

- De verspreidingsgegevens en het oriënterend veldbezoek geven een voldoende duidelijk beeld van het (mogelijk) voorkomen van beschermde planten, grondgebonden zoogdieren, vleermuizen, amfibieën, reptielen, vissen, ongewervelden en algemeen beschermde broedvogels.
- Op basis van de verspreidingsgegevens en het oriënterend veldbezoek kan het gebruik van het plangebied door algemeen beschermde grondgebonden zoogdieren, vleermuizen, algemeen beschermde amfibieën, algemeen beschermde broedvogels (huismus, gierzwaluw en steenuil (jaarrond beschermde nestplaats) niet worden uitgesloten.
- Voor alle soorten, ongeacht bescherming via natuurwetgeving of niet, geldt de zorgplicht waarbij eenieder voldoende zorg in acht neemt voor de in het wild levende dieren en planten en hun directe leefomgeving.
- De planontwikkeling heeft geen negatieve effecten op beschermde planten, , vleermuizen, reptielen, vissen en, ongewervelden. Voor deze soortgroepen behoeven geen mitigerende maatregelen genomen te worden (anders dan maatregelen in het kader van de algemene zorgplicht) en is het aanvragen van een ontheffing van de Wnb niet aan de orde.
- In omgeving van de onderzoekslocatie bevinden zich nestplaatsen (en leefgebied) van huismus, gierzwaluw en steenuil. De bouwwerkzaamheden worden op een voldoende afstand van deze broedlocaties uitgevoerd waardoor de verstoring ten aanzien van deze soorten is niet van toepassing. Het nader onderzoek naar deze soort wordt niet benodigd geacht. Geadviseerd wordt om buiten het broedseizoen van desbetreffende soorten te werken (grofweg begin februari - 15 augustus) en een extra steenuilenkast aan de westelijke kant van het bedrijfsgebouw te plaatsen (zie figuur 8.2).
- Ten noorden van de onderzoekslocatie is een dassenvluchtpijp aanwezig (zie figuren 3.1 en 3.7). Verstoring ten aanzien van de das als gevolg van de voorgenomen ingreep is naar verwachting niet aan de orde. Door het treffen van maatregelen zal de functionaliteit van deze vluchtpijp extra behouden kunnen worden. Het betreft het creëren van een natuurzone alsmede een vegetatiebuffer langs de noordelijke grens van de onderzoekslocatie (zie figuur 8.2).
- Het ten noorden gelegen poeltje biedt voorplantingsmogelijkheden aan beschermde amfibieën. In de oorspronkelijke situatie is een lage muur (50 - 100 centimeter hoog) langs de noordelijke en westelijke grens aanwezig. Geadviseerd wordt om vergelijkbare muur ook in de toekomstige situatie te realiseren (zie figuur 8.2).

Deze conclusies zijn samengevat in tabel 7.1.

Gebiedsbescherming

Het projectgebied is geen onderdeel van een beschermd gebied. In deze quickscan wordt het volgende geconcludeerd:

- Het plangebied ligt op 3,5 kilometer van beschermd Natura 2000-gebied. Aanbevolen wordt om een stikstofberekening te doen zodra de uitvoering van de gebruiks- en aanlegfase bekend is.
- Het plangebied ligt buiten het NNN, een nadere NNN-toets en overleg met de Provincie Utrecht is niet nodig.

Deze conclusies zijn samengevat in tabel 7.1.

Tabel 7.1. Samenvatting van (dreigende) overtreding van verbodsbepalingen

Soortenbescherming	Verboden Wnb	Vervolgstappen (hoofdstuk 8)
Vaatplanten	Geen overtreding	-
Grondgebonden zoogdieren	Geen overtreding met toepassen van aanvullende maatregelen	Creëren een natuurzone en een vegetatie buffer langs de noordelijke grens (zie figuur 8.2)
<i>Algemeen beschermd</i>	Zorgplicht	Zorgplicht en werken buiten de kwetsbare perioden
<i>Strikt beschermd</i>	Geen overtreding	-
Vleermuizen	Geen overtreding	Let op verlichting
Amfibieën	Geen overtreding met toepassen van aanvullende maatregelen	Realiseren van een lage muur (50 - 100 centimeter hoog) langs de noordelijke grens van de toekomstige grond depot (zie figuur 8.2)
<i>Algemeen beschermd</i>	Zorgplicht	Zorgplicht en werken buiten de kwetsbare perioden
<i>Strikt beschermd</i>	Geen overtreding	-
Vissen	Geen overtreding	-
Reptielen	Geen overtreding	-
Ongewervelden	Geen overtreding	-
Broedvogels		
<i>Algemeen beschermd</i>	Zorgplicht	Werken buiten het broedseizoen
<i>Jaarrond beschermd nest</i>	Geen overtreding	Werken buiten het broedseizoen en aanbrengen van een extra steenuilenkast aan de westelijken kant van het bedrijfsgebouw (zie figuur 8.2)
Gebiedenbescherming		
Natura 2000	Wnb gebiedsbescherming	Voortoets Natura 2000 voor stikstof is al uitgevoerd
Natuurnetwerk Nederland	Geen overtreding	-

8 Advies en vervolgtraject

8.1 Advies

Zorgvuldig werken (zorgplicht)

Voor alle aanwezige soorten, ook die niet beschermd zijn via de Wnb, geldt altijd de zorgplicht (artikel 1.11). In de zorgplicht wordt gesteld dat iedereen voldoende zorg in acht moet nemen voor in het wild levende dieren en planten en hun directe leefomgeving. Dit betekent dat tijdens de werkzaamheden rekening dient te worden gehouden met de mogelijke aanwezigheid van diverse algemene soorten. Aanwezige dieren dienen de gelegenheid te krijgen om het terrein zelfstandig te verlaten. Indien deze dieren het terrein niet zelfstandig kunnen verlaten, dienen deze te worden verplaatst naar geschikt habitat buiten de ingreep. De voorkeur gaat uit naar het uitvoeren van werkzaamheden in de minst kwetsbare periode.

Minst kwetsbare periode

Een groot deel van de verwachte schade aan de mogelijk aanwezige soorten is te voorkomen door buiten de kwetsbare periode van deze soorten te werken. Dat wil zeggen buiten de voortplantingsperiode en de overwinteringsperiode. Voor deze periode zijn enkel richtdata te geven omdat deze sterk worden beïnvloed door de weersomstandigheden.

Als richtlijn kan worden aangehouden dat de werkzaamheden dienen te worden uitgevoerd in de periode september tot en met februari. Indien het plangebied in deze periode ongeschikt is gemaakt als overwinteringsbiotoop van amfibieën en broed biotoop van algemene broedvogels kunnen de werkzaamheden ook buiten deze periode worden uitgevoerd.

Aangepaste verlichting

Voorts wordt geadviseerd met de verlichting (tijdens de werkzaamheden en in de gebruikssituatie) rekening te houden met soorten die gevoelig zijn voor licht (bijvoorbeeld vleermuizen). Dit kan door het licht zo veel mogelijk te richten, niet tijdens de nacht en schermer te werken en strooilicht zo veel mogelijk te beperken. Verlichting dient zo veel mogelijk gedimd en gericht worden (figuur 8.1) en waar mogelijk zoveel mogelijk worden afgeschermd van geschikt habitat voor vleermuizen en andere lichtgevoelige soorten.

Figuur 8.1: Voorbeeld gerichte verlichting. Links: ongerichte verlichting. Rechts: gerichte verlichting waarbij lichtverstoring wordt voorkomen. (Bron: Zoogdiervereniging, 2013)

Natuurinclusief bouwen en ontwikkelen biodiversiteit in de omgeving

De biodiversiteit in Nederland staat onder druk. Ook in de bebouwde omgeving. Door het massaal toepassen van vogelschroten, opvullen van spouwmuren (ter isolatie), bomkap en de versterking van tuintjes (betegelen in plaats van gras, bomen en struiken), is veel verblijfplaatsen en leefgebied verloren gegaan.

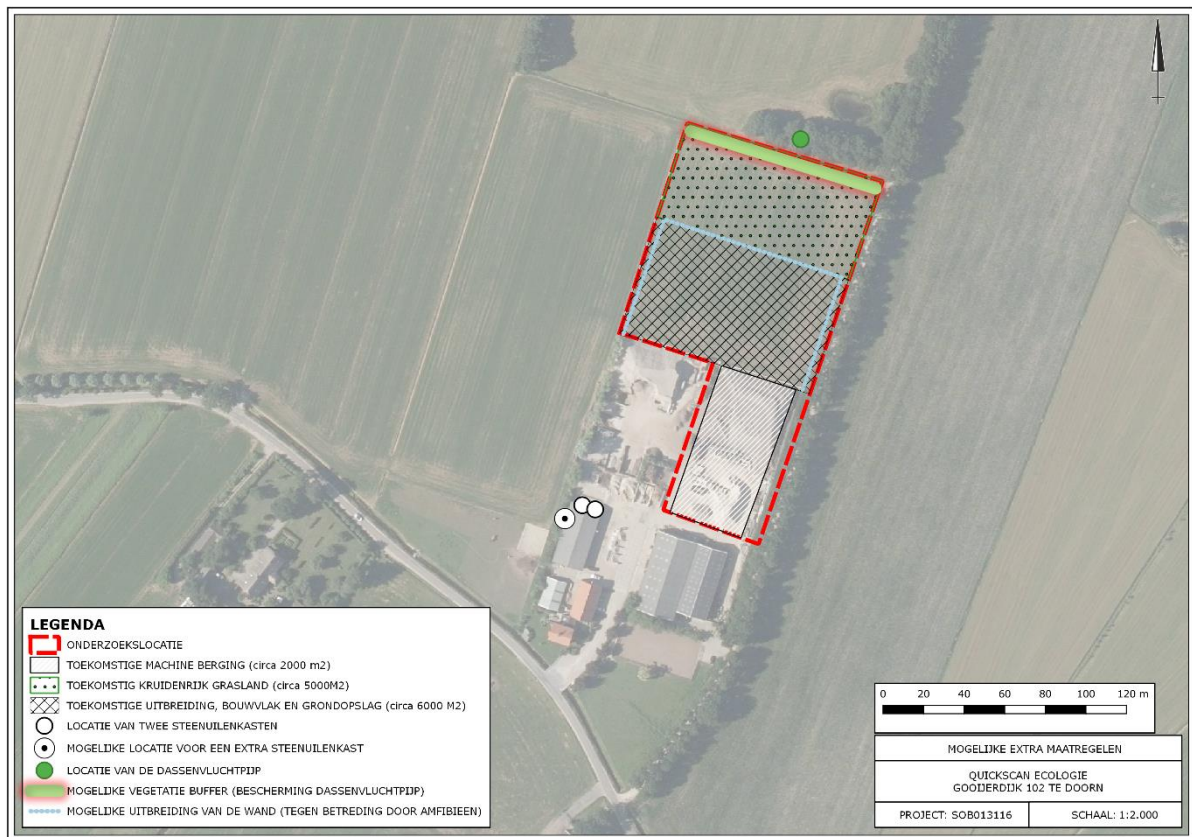
Door natuurinclusief te bouwen kan het tij worden gekeerd. Een omgeving waar plek is voor biodiversiteit is tevens een gezonde omgeving waar het prettig verblijven is voor de mens. Door het treffen van de juiste voorzieningen, zoals: vogelvides, (inbouw-)vleermuiskasten en nestkasten kan een bijdrage worden geleverd aan verschillende soorten en dus biodiversiteit.

Deze voorzieningen zijn dusdanig ontworpen dat, mits juist geplaatst, fauna geen schade of overlast kan veroorzaken en gaan daarom goed samen met de gebruiksfunctie voor mensen. Naast prefab oplossingen dient ook gekeken te worden naar de juiste groenvoorzieningen. Deze zijn van belang voor de verspreidings- en foerageermogelijkheden van aanwezige soorten. Denk daarbij aan afwisseling tussen vegetatielagen (kruid-, struik- en boomlaag) en waterpartijen als poelen en sloten. Ook dit draagt bij aan een prettige leefomgeving. Denk daarbij niet alleen aan de tuin op het maaiveld, maar ook aan een kruidenrijk groen dak. Er zijn zelfs zogenaamde 'bruine daken', als een groen dak niet haalbaar is. Deze zijn onder andere van belang voor witte kwikstaart.

Hiernaast kan bij het vormgeven van het plangebied speciaal aandacht worden besteed aan de talud. Natuurvriendelijke taluds bieden voor verschillende soorten geschikt leefgebied (bijvoorbeeld aan insecten, nestplaatsen voor vogels). Bovendien is het een mooie visuele aanvulling voor bewoners.

De verblijfplaatsen van de beschermde soorten kunnen extra behouden worden door:

- Het plaatsen van een extra steenuilenkast aan de westelijke kant van het bedrijfsgebouw (zie figuur 8.2).
- Het realiseren van een vegetatie buffer tussen de toekomstige grondopslag en dassenvluchtpijp (zie figuur 8.2).
- Het realiseren van een lage muur (50 - 100 centimeter hoog) rondom het toekomstige grondverzet om te voorkomen dat amfibieën de locatie betreden (zie figuur 8.2).

Figuur 8.2: Mogelijke extra maatregelen ten aanzien van beschermde soorten.

8.2 Vervolgtraject

Door het nemen van aanvullende maatregelen kan de schade aan beschermde soorten worden voorkomen. Vervolgonderzoek is niet nodig.

- Ten aanzien van in de omgeving verblijvende broedvogels wordt geadviseerd om buiten het broedseizoen te werken (grofweg begin februari - 15 augustus) en een extra steenuilenkast te plaatsen aan de westelijke kant van het bedrijfsgebouw (zie figuur 8.2).
- Met betrekking tot dassenvluchtpijp zijn geen negatieve effecten te verwachten indien aanvullende maatregelen genomen worden. Het betreft het realiseren van een kruidenrijk grasland en een groene buffer tussen het bosje en de noordelijke grens van het toekomstige kruidenrijke grasland (zie figuur 8.2).
- Ten aanzien van amfibieën kunnen overtredingen worden voorkomen door het realiseren van een lage muur (50 - 100 centimeter hoog) langs de toekomstige grondopslag. Deze muur is ook in de oorspronkelijke situatie aanwezig (zie figuur 8.2).
- De bomen langs de Wijngaardsesteeg dienen mogelijk als vliegroute voor vleermuizen. Ten aanzien van deze mogelijke vliegroute wordt geadviseerd om verlichtingsarmaturen te gebruiken die naar beneden schijnen en daarmee zo min mogelijk strooilicht veroorzaken of andere vleermuisvriendelijke verlichting toe te passen.

8.3 Geldigheid onderzoeksgegevens

Dit onderzoek is uitgevoerd conform de landelijk geldende richtlijnen. Het bevoegd gezag hanteert over het algemeen de volgende definitie voor de geldigheid van onderzoeken naar beschermde soorten: *“Onderzoeksgegevens mogen maximaal 3 jaar oud zijn in gebieden waar weinig of geen ruimtelijke of kwalitatieve veranderingen zijn opgetreden in de afgelopen drie jaar. In gebieden waar dit niet voor geldt, moeten de gegevens recenter zijn.”*

Literatuur

BIJ12, 2017a Kennisdocument huismus (*Passer domesticus*) versie 1.0 juli 2017, BIJ12, Utrecht.

BIJ12, 2017b, Kennisdocument gierzwaluw (*Apus apus*) versie 1.0 juli 2017, BIJ12, Utrecht.

BIJ12, 2017, Kennisdocument steenuil (*Athene noctua*) versie 1.0 juli 2017, BIJ12, Utrecht.

BIJ12, 2017, Kennisdocument das (*Meles meles*) versie 1.0 juli 2017, BIJ12, Utrecht.

BIJ12, 2017, Kennisdocument heikikker (*Rana arvalis*) versie 1.0 juli 2017, BIJ12, Utrecht.

BIJ12, 2017, Kennisdocument poelkikker (*Rana lessonae*) versie 1.0 juli 2017, BIJ12, Utrecht.

BIJ12, 2017, Kennisdocument rugstreeppad (*Bufo calamita*) versie 1.0 juli 2017, BIJ12, Utrecht.

BIJ12, 2017, Kennisdocument kamsalamander (*Triturus cristatus*) versie 1.0 juli 2017, BIJ12, Utrecht.

NDFF, 2020. Bekende verspreiding van soorten ten opzichte van het plangebied – levering uit de NDFF, NDFF – ndff-ecogrid.nl

Provincie Utrecht, 2018, Beleidskader Wet Natuurbescherming Provincie Utrecht, Provincie Utrecht, Utrecht

Internetbronnen:

www.pdokviewer.pdok.nl

www.waarneming.nl

www.synbiosys.alterra.nl/natura2000

www.ravon.nl

www.verspreidingsatlas.nl

www.webkaart.provincie-utrecht.nl

www.zoogdierenvereniging.nl

www.vogelbescherming.nl

Overzicht bijlagen

Bijlage 1

Wetgeving en beleid

Bijlage 2

Kaart regionale ligging

Bijlage 1

Wetgeving en beleid

Wet natuurbescherming

De Wet natuurbescherming (hierna Wnb) vervangt vanaf 1 januari 2017 de Natuurbeschermingswet 1998, Flora- en faunawet en de Boswet en voorziet hiermee in een gemoderniseerd wettelijk kader voor de bescherming van natuurgebieden, dier- en plantensoorten en houtopstanden. Een belangrijk deel van de in de wet opgenomen regels bestaat uit de omzetting van de internationale verplichtingen op het vlak van bescherming van de biologische diversiteit, in het bijzonder de Vogelrichtlijn en de Habitatrichtlijn. De Wnb richt zich in basis op:

- Het beschermen en ontwikkelen van de natuur, mede vanwege de intrinsieke waarde, en het behouden en herstellen van de biologische diversiteit,
- Het doelmatig beheren, gebruiken en ontwikkelen van de natuur ter vervulling van maatschappelijke functies, en
- Het verzekeren van een samenhangend beleid gericht op het behoud en beheer van waardevolle landschappen, vanwege hun bijdrage aan de biologische diversiteit en hun cultuurhistorische betekenis, mede ter vervulling van maatschappelijke functies.

De wet geeft ook invulling aan de in het bestuursakkoord natuur gemaakte afspraken over decentralisatie van taken en verantwoordelijkheden van het Rijk naar de provincies. De instrumenten en begrippenkaders van de Wnb zijn zo goed mogelijk afgestemd op andere onderdelen van het omgevingsrecht, in het bijzonder de toekomstige Omgevingswet.

In de Wnb zijn, behalve meer algemene bepalingen over bevoegdheden, natuur- en landschapsbeleid, beleidsmonitoring en instrumenten ter bescherming van natuur en landschap ook specifieke regels opgenomen ter bescherming van bijzonder natuurwaarden. Het gaat dan in het bijzonder om de bescherming van natuurgebieden van Europees belang (Natura 2000-gebieden) en de bescherming van soorten die van nature in Nederland in het wild voorkomen die een specifieke bescherming behoeven. Deze onderwerpen zullen hieronder worden toegelicht.

Zorgplicht

Een belangrijk overkoepelend instrument is de zorgplicht (artikel 1.11) waarin gesteld wordt dat iedereen voldoende zorg in acht moet nemen voor Natura 2000-gebieden, bijzondere nationale natuurgebieden en voor alle in het wild levende dieren en planten en hun directe leefomgeving. Deze zorg houdt in elk geval in dat eenieder die weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat door zijn handelen of nalaten nadelige gevolgen kunnen worden veroorzaakt voor in het wild levende dieren en planten:

- Dergelijke handelingen achterwege laat dan wel
- Indien dat achterwege laten redelijkerwijs niet kan worden gevergd, de noodzakelijke maatregelen treft om die gevolgen te voorkomen, of
- Voor zover die gevolgen niet kunnen worden voorkomen, deze zo veel mogelijk beperkt of ongedaan maakt (mitigatie).

Gebiedsbescherming

In de Wnb zijn regels opgenomen die de bescherming van natuurgebieden van Europees belang die behoren tot het Natura 2000-netwerk. Deze gebieden worden beschermd om de gunstige staat van instandhouding van vogelsoorten, habitattypen en andere planten- en diersoorten te behouden en waar nodig te herstellen. Voor plannen of projecten met mogelijke schadelijke handelingen is in de Wnb een vergunningensysteem opgenomen. Hieraan gekoppeld kan het bevoegd gezag preventieve dwingende maatregelen opleggen om schadelijke effecten te voorkomen.

Op basis van de Wnb wordt alleen nog bescherming geboden aan de zogenaamde Natura 2000-gebieden, welke onderdeel zijn van het Europese netwerk van natuurgebieden. De eerder nationaal beschermde natuurmonumenten worden niet meer beschermd op grond van nationale wetgeving. Wel kunnen provincies 'bijzondere provinciale natuurgebieden' en bijzondere provinciale landschappen' aanwijzen. Provincies kunnen eventueel zelf regelgeving opstellen voor deze gebieden.

De gebiedsbescherming is gericht op de bescherming van aangewezen habitats en soorten binnen de gebieden. Significant negatieve effecten op het beschermde gebied zijn niet toegestaan, tenzij sprake is van dwingende redenen van groot openbaar belang, er geen alternatieven voorhanden zijn en alle schade wordt gecompenseerd. De wet voorziet eveneens in het beschermen van het gebied tegen handelingen buiten het Natura 2000-gebied met een mogelijk negatief effect op de beschermde habitats en hieraan gekoppelde soorten. Dit is geregeld op basis van de zogenaamde externe werking.

Ten aanzien van Natura 2000-gebieden komen de uitvoeringsbevoegdheden voor het overgrote deel bij de provincies te liggen, met uitzondering van het aanwijzen van Natura 2000-gebieden en het vaststellen van de instandhoudingsdoelstellingen. Ten aanzien van de uitvoering is de provincie waarin een ingreep plaatsvindt, bevoegd. Voor rijkswateren blijft de rijksoverheid bevoegd.

Soortenbescherming

De in de Wnb gestelde regels ter bescherming van soorten voorzien in voorschriften ter bescherming van de van nature in het wild levende planten- en diersoorten. In dit deel staan de verplichte instrumenten van de Vogelrichtlijn, Habitatrichtlijn en de verdragen van Bern, Bonn en het biodiversiteitsverdrag centraal. Het is erop gericht om voor de beschermde soorten een gunstige staat van instandhouding te bereiken of te herstellen.

Verbodsbepalingen

De verboden, afwijkingsmogelijkheden en andere beschermingsmiddelen zijn direct overgenomen uit deze richtlijnen en verdragen en worden in de Wnb opgedeeld in drie beschermingsregimes. Elk van de drie beschermingsregimes kent zijn eigen soortenlijsten met daarbij eigen verbodsbepalingen en vereisten voor vrijstelling of ontheffingsverlening. Voor de eerste twee beschermingsregimes sluiten deze nauw aan bij de verboden en uitzonderingen uit respectievelijk de Vogelrichtlijn en de Habitatrichtlijn. Voor de andere soorten geldt een minder strikt regime.

Vogelrichtlijnsoorten: De bescherming van alle natuurlijk in het wild levende vogels van soorten die voorkomen in de EU als bedoeld in artikel 1 van de Vogelrichtlijn en de niet in die bijlage genoemde geregeld voorkomende trekvogelsoorten (artikel 3.1; zie bijlage 1). Voor deze soorten gelden de volgende verboden:

- lid 1: Het is verboden opzettelijk van nature in Nederland in het wild levende vogels van soorten als bedoeld in artikel 1 van de Vogelrichtlijn te doden of te vangen.
- lid 2: Het is verboden opzettelijk nesten, rustplaatsen en eieren van vogels als bedoeld in het eerste lid te vernielen of te beschadigen, of nesten van vogels weg te nemen.
- lid 3: Het is verboden eieren van vogels als bedoeld in het eerste lid te rapen en deze onder zich te hebben.
- lid 4: Het is verboden vogels als bedoeld in het eerste lid opzettelijk te verstoren.
- lid 5: Het verbod, bedoeld in het vierde lid, is niet van toepassing indien de storing niet van wezenlijke invloed is op de staat van instandhouding van de desbetreffende vogelsoort.

Habitatrichtlijnsoorten: De bescherming van in het wild levende dieren en planten van soorten die voorkomen in de EU (zie bijlage 1) op grond van de Habitatrichtlijn (bijlagen I, II, IV en V) en soorten van de Conventie van Bern Appendix II en de Conventie van Bonn Appendix I (art. 3.5; zie bijlage 1). Voor deze soorten zijn in de Wnb de volgende verboden opgenomen:

- lid 1: Het is verboden in het wild levende dieren van soorten, genoemd in bijlage IV, onderdeel a, bij de Habitatrichtlijn, bijlage II bij het Verdrag van Bern of bijlage I bij het Verdrag van Bonn, in hun natuurlijk verspreidingsgebied opzettelijk te doden of te vangen.
- lid 2: Het is verboden dieren als bedoeld in het eerste lid opzettelijk te verstoren.
- lid 3: Het is verboden eieren van dieren als bedoeld in het eerste lid in de natuur opzettelijk te vernielen of te rapen.
- lid 4: Het is verboden de voortplantingsplaatsen of rustplaatsen van dieren als bedoeld in het eerste lid te beschadigen of te vernielen.
- lid 5: Het is verboden planten van soorten, genoemd in bijlage IV, onderdeel b, bij de Habitatrichtlijn of bijlage I bij het Verdrag van Bern, in hun natuurlijke verspreidingsgebied opzettelijk te plukken en te verzamelen, af te snijden, te onwortelen of te vernielen.

Andere soorten: De bescherming van niet onder de bovenstaande twee categorieën vallende zoogdieren, amfibieën, reptielen, vissen, dagvlinders, libellen, kevers en vaatplanten voorkomend in Nederland, vermeld in de bijlage van de Wnb (art. 3.10; zie bijlage 2). Voor deze soorten is onverminderd artikel 3.5 eerste, vierde en vijfde lid het verboden om:

- lid 1a: In het wild levende zoogdieren, amfibieën, reptielen, vissen, dagvlinders, libellen en kevers van de soorten, genoemd in de bijlage, onderdeel A, bij deze wet, opzettelijk te doden of te vangen.
- lid 1b: De vaste voortplantingsplaatsen of rustplaatsen van dieren als bedoeld in onderdeel a opzettelijk te beschadigen of te vernielen.
- lid 1c: Vaatplanten van de soorten, genoemd in de bijlage, onderdeel B, bij deze wet, in hun natuurlijke verspreidingsgebied opzettelijk te plukken en te verzamelen, af te snijden, te onwortelen of te vernielen.

Voor de zoogdier-, amfibie- en reptielsoorten opgenomen in de bijlage van artikel 3.10 geldt geen Europese verplichting tot bescherming. Deze soorten worden beschermd vanwege ecologische redenen of de breed in de maatschappij levende overtuiging dat deze dieren een bescherming behoeven. Hiermee geeft Nederland uitvoering aan de algemene verplichting van het Biodiversiteitsverdrag om kwetsbare en bedreigde dier- en plantsoorten te beschermen.

Houtopstanden

Het doel van in de Wnb opgenomen de regels ten aanzien van houtopstanden blijft de blijft de instandhouding van het bosareaal. De kern wordt gevormd door een meldplicht, herplantplicht en mogelijke oplegging van een kapverbod. Deze regels vloeien als zodanig niet onmiddellijk voort uit internationale verplichtingen, maar is van wezenlijk belang in het licht van nationale en internationale natuur-, landschaps- en milieudoelstellingen.

De regels met betrekking tot houtopstanden zijn van toepassing op alle bossen en houtopstanden buiten de 'bebouwde kom Wnb' groter dan 1.000 m² en rijbeplantingen van meer dan 20 bomen. De wet verplicht om de grond waarop het bos heeft gestaan binnen 3 jaar opnieuw in te planten met bomen. Indien mogelijk is herplanting door natuurlijke verjonging ook toegestaan. Waar natuurlijke verjonging niet mogelijk of te verwachten is, bijvoorbeeld bij lintbeplantingen minder dan 30 meter breed, moet geplant worden met boomsoorten die aansluiten bij de groeiplaats. De begrenzing 'bebouwde kom Wnb' wordt door de gemeente vastgesteld, maar hoeft niet samen te vallen met de bebouwde kom in het kader van de wegenverkeerswet. In geval een boom/bomen of andere houtopstanden binnen de bebouwde kom worden gekapt, dan kan een gemeentelijke (omgevings-)vergunning nodig zijn. Dit zal specifiek bij de betreffende gemeente moeten worden nagegaan. Struikbeplantingen groter dan 1.000 m² vallen onder de wet, met uitzondering van éénrijige geschoren meidoornheggen die als zodanig zijn aangelegd en worden beheerd. Spontane bosopslag langs sloten, op natuurterreinen en braakliggende terreinen valt onder de Boswet, zodra sprake is van een bedekkings-percentages van 60% en een opslag van vijf jaar of ouder. De Boswet is niet van toepassing op: erven en tuinen, windschermen van bomen langs boomgaarden, éénrijige beplanting van populier of wilg op of langs landbouwgronden, Italiaanse populier, linde, paardenkastanje en treurwilg, vruchtbomen, kerstsparran en kweekgoed.

Ook bevat de Wnb een basis om regels te stellen ter uitvoering van Europese regels die beogen te verzekeren dat in internationaal verband verhandeld hout en verhandelde houtproducten duurzaam zijn.

Nesten

De Wnb kent geen standaardperiode voor het broedseizoen van vogels. Het gaat erom of er een broedgeval is. Verblijfplaatsen van vogels die hun verblijfplaats het hele jaar gebruiken, zijn jaarrond beschermd. Slechts een beperkt aantal soorten bewoont het nest permanent of keert elk jaar terug naar hetzelfde nest. De meeste vogels maken elk broedseizoen een nieuw nest of zijn in staat om een nieuw nest te maken.

Deze vogelnesten voor eenmalig gebruik vallen alleen tijdens het broedseizoen onder de bescherming van artikel 1.3 lid 2 van de Wnb. U heeft voor deze soorten geen ontheffing nodig voor werkzaamheden buiten het broedseizoen. En ook niet als u maatregelen treft die voorkomen dat deze soorten zich op de bouwplaats vestigen tijdens het broedseizoen. U mag dus buiten het broedseizoen nesten verplaatsen of verwijderen, maar daar zijn uitzonderingen op.

Nesten die het hele jaar door zijn beschermd

Op de volgende categorieën gelden de verbodsbepalingen van artikel 1.3 lid 2 van de Wnb het gehele seizoen:

1. Nesten die, behalve gedurende het broedseizoen als nest, buiten het broedseizoen in gebruik zijn als vaste rust- en verblijfplaats (voorbeeld: steenuil).
2. Nesten van koloniebroeders die elk broedseizoen op dezelfde plaats broeden en die daarin zeer honkvast zijn of afhankelijk van bebouwing of biotoop. De (fysieke) voorwaarden voor de nestplaats zijn vaak zeer specifiek en limitatief beschikbaar (voorbeeld: roek, gierzwaluw en huismus).
3. Nesten van vogels, zijnde geen koloniebroeders, die elk broedseizoen op dezelfde plaats broeden en die daarin zeer honkvast zijn of afhankelijk van bebouwing. De (fysieke) voorwaarden voor de nestplaats zijn vaak zeer specifiek en limitatief beschikbaar (voorbeeld: ooievaar, kerkuil en slechtvalk).
4. Vogels die jaar in jaar uit gebruik maken van hetzelfde nest en die zelf niet of nauwelijks in staat zijn een nest te bouwen (voorbeeld: boomvalk, buizerd en ransuil).

Deze categorieën zijn terug te vinden in de 'Aangepaste lijst jaarrond beschermde vogelnesten'.

Nesten die *niet* het hele jaar door zijn beschermd

In de 'Aangepaste lijst jaarrond beschermde vogelnesten' worden de volgende soorten aangegeven als categorie 5. Deze zijn buiten het broedseizoen niet beschermd.

5. Nesten van vogels die weliswaar vaak terugkeren naar de plaats waar zij het jaar daarvoor hebben gebroed of de directe omgeving daarvan, maar die wel over voldoende flexibiliteit beschikken om, als de broedplaats verloren is gegaan, zich elders te vestigen.

Aangepaste lijst jaarrond beschermde vogelnesten

De aangepaste lijst met jaarrond beschermde nesten is indicatief en niet uitputtend. Als aanvulling op de vorige lijst zijn ook vogelsoorten opgenomen met niet jaarrond beschermde nesten. De soorten uit bovenstaande categorie 5 vragen extra onderzoek, ook al zijn hun nesten niet jaarrond beschermd. Categorie 5-soorten zijn namelijk wel jaarrond beschermd als zwaarwegende feiten of ecologische omstandigheden dat rechtvaardigen

Bijlage 2

Kaart regionale ligging

Regionale ligging plangebied (schaal 1:25.000)

